Bütün Ülkelerin Emekçileri, Birleşiniz!

İŞÇİNİN SESİ

Sayı: 45 19 MART 1976

FAŞİST CİNAYETLERİN TERTİPÇİSİ İHANET CEPHESİ ALAŞAĞI EDİLMELİDİR

"Yaşamayı seviyorum ama haklı bir dava uğruna ölmekten korkmuyorum."

LUIS CORVALAN SERBEST BIRAKILMALIDIR!

"Yaşamayı seviyorum ama haklı bir dava uğruna ölmekten korkmuyorum." Bu sözlerin sahibi, Şili halkının kahraman evladı,"Don Lucho"su 22 mart pazartesi günü faşist Pinochet cuntasının "mahkeme"si önüne çıkartılacak. Bu kahraman, Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Corvalan, 1973'teki kanlı darbenin hemen ardından 27 eylülde tutuklanmıştı. O günden beri faşistler tarafından bir zindandan öbürüne,bir toplama kampından diğerine taşınarak yıldırılmak, çürütülmek istendi. Ancak bunların hiçbiri karşısında yılmadı. Luis Corvalan Şili halkının özgürlüğe, barışa olan aşkının simgesidir. Bu uğurdaki savaşta gösterdiği kahramanlık nedeniyle kendisine Lenin Barış Ödülü verilmiştir.

Aslında faşistler çetesi işi ta en başında bitirmek niyetindeydi. Fakat dünya üstündeki bütün ilerici, demokratik güçlerin yükselen sesi, baskıları sonucunda Corvalan'ı öldüremediler. Göstermelik de olsa "mahkeme" karşısına çıkartılacağı son günlerde, tüm ilericiler, demokratlar faşist cinayetlere karşı olan herkes Luis Corvalan'ın serbest bırakılması için seslerini daha da yükseltmelidir.

'SUNTACI'LARA ve 'CUNTACI'LARA HAYIR!

● İHANET CEPHESİ'NİN NATO'CU, OYAK'ÇI PAŞALARIN HERGÜN YENİ BİR PİSLİĞİ, YENİ BİR YOLSUZLUĞU ORTAYA DÖKÜLÜYOR.

Bir süredir ülkenin havasını yeniden ağır bir çirkef kokusu sarmaya başladı. Türkiye rüşvet, yolsuzluk, sahtecilik olaylarıyla çalkalanıyor. Nereye baksanız, hangi taşı kaldırsanız, altından soygun ve sömürü düzeninin bir pisliği çıkıyor. Bir gün "mobilya sahteciliği" öbür gün "uçak yolsuzluğu", daha öbür gün "hayali demir aletleri ihracı", "hayali gemilere sigara ve viski satışı", "20 milyonluk eşya tahsisi"...Zincirin halkaları böylesine uzayıp gidiyor. Rüşvet ve yolsuzluk olayları, günlük gazetelerin manşetlerinden düşmez oldu.Olaylar öylesine bir yoğunluk kazandı ki, en azılı "düzen savunucuları" bile, çürüyen kapitalizmin bu soygun ve sömürü sisteminin pisliklerini gizleyemez duruma geldiler. Ne var ki, onlar şimdi bu gerçekler karşısında taktik değiştirmek zorunda kaldılar. Göstermelik soruşturmalarla halk yığınlarını aldatmaya, "açık rejimde hiçbir yolsuzluğun gizli kalmayacağı"ndan dem vurarak gerçekleri çarpıtmaya başladılar. Oysa halkı - mız, "açık rejim" diye nitelenen kapitalist sistemlerde, çoğu zaman minareye kılıf hazırlana - rak yapılan bu yolsuzlukların devede kulak olduğunu çok iyi bilir. Zaten "devletin malı deniz,yemeyen domuz!" sözü de, kapitalist düzenin bir parçası haline gelen soygun ve talan olaylarına bir tepki olarak doğmuştur.

"Sunta" dan "Cunta" ya

Başbakan Demirel'in yeğeni Yahya Demirel'in sunta ihracı ve 20 milyonluk vergi iadesi olayı ile suyüzüne çıkan "yolsuzluklar dizisi"giderek Silahlı Kuvvetler içindeki "militarist kliği",askersel cuntaları da içine almaya başladı. Böylece OYAK'çı,holdingçi, "vakıf"çı paşaların yabancı tekellerle içlidışlılığı iyice gün ışığına çıktı.

İşbirlikçi burjuvazi,kendi talan düzenini ayakta tutabilmek için, silahlı kuvvetler içindeki ajanlarını seferber ederek yeni "müttefik"ler bulmaya büyük önem vermektedir. "Sunta"cılarla "Cunta"cıların bir çıkar birliği, işbirlikçi burjuvazinin işine gelmekte,bunalımların içinden çoğu kez süngü zoruyla çıkılmasında, 12 Mart gibi faşist tipi askersel baskı yöntemlerinin dayatılmasında büyük olanaklar sağlamaktadır.

Son zamanlarda, Silahlı Kuvvetler'in en yüksek kademelerinde görev-

ARKASI 4. SAYFADA

YILMAZ'A ÖZGÜRLÜK!

Sanatı ve sömürüye karşı inançlı direnişiyle bütün halkımızın derin sevgisini kazanmış olan Yılmaz Güney, İhanet Cephesi tarafından Kayseri cezaevine sürüldü. İhanet Cephesi bu davranışı ile Yılmaz'dan ne kadar korktuğunu bir kez daha göstermiş oldu; bir kez daha halkımızın nefretini kazandı.

Fakat İhanet Cephesi ne yaparsa yapsın, halkımızın Yılmaz'a olan sevgisini kıramayacak, onun "YILMAZ'A ÖZGÜRLÜK" haykırışını susturamayacaktır.

İlerici güçler faşizmin karşısına yığınsal direnişlerle çıkıyorlar

● 13 martta Ankara'da yapılan mitingde onbinler faşist saldırıları ve kıyımları lânetledi.

ANKARA, ONBİNLERİN "KATİL İKTİDAR" HAYKIRIŞLARIYLA İNLEDİ

Üniversitelerin açılmasıyla birlikte faşist zorbalar, öğrenciler üzerinde yoğunlaştırdıkları silahlı saldırılara yeni bir hız verdiler.

Faşist saldırılara karşı ancak yığınsal direnişlerin geçerli bir silah olduğunu artık çok iyi anlamış bulunan ilerici güçler, bunun en somut örneğini Ankara'da yapılan "Faşist Baskıları ve Memur Kıyımını Protesto" mitinginde gösterdiler. Aralarında TÖB-DER ile Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin (TMMOB) de bulunduğu 9 ilerici kuruluş tarafından örgütlenen mitinge, onbinlerce öğrenci, öğretmen, işçi ve memur katıldı. "Katil İktidar" "Suntacılar İstifa" gibi belgilerin haykırıldığı mitingde konuşan TÖB-DER Genel Başkanı Cemil Çakır, faşizme karşı direnişte birliğin önemini şu sözlerle ifade ediyordu:

"Bu hayasız gidişe dur demenin en etkili yolu,halk ve demokrasi düşmanlarına karşı sıkılı yumruk gibi çıkmaktır."

Yeni faşist yasalar ilericileri yıldıramaz

İhanet Cephesi bir yandan faşist komandoları polisle birlikte ilerici güçlerin üzerine salarken, öte yandan da çeşitli baskı yasaları hazırlayarak yükselen demokrasi mücadelesini boğmaya çalışıyor. Bakanlar Kurulu tarafından onaylanarak parlamentoya gönderilen ve polise geniş arama yetkileri veren yasa,bu faşist yasalardan sadece bir tanesidir.

Bu yasa tasarısının amacı açıktır. Polis, ya da polise arama emrini vermesi öngörülen bölgedeki en yüksek mülkiye amiri uygun bulduğu her kesi "millî güvenlik"açısından "şüpheli" görebilir.

Ne var ki bu tür yasalarla halkın, ilerici güçlerin savaşımı engellenemeyecektir İşçi sınıfının öncülüğünde tüm emekçi halk her türlü baskıya karşın İhanet Cephesi'ni er veya geç alaşağı edecektir.

Ölümünün 93. yıldönümünde Marks'ı andık

Dünya işçi sınıfı, 14 mart pazar günü, ölümünün 93. yıldönümünde, yüce önderi, ideolojisinin, bilimінin yaratıcısı Karl Marks'ı bir kez daha andı.

İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği de, bu yüce önderin anısını bir kez daha yaşatmak, ona 93. ölüm yıldönümünde saygı borcunu ödemek için özel bir program hazırladı.Önce İTİB lokalinde yapılan kısa bir toplantıda Marks'ın yaşamı ve savaşımı anlatıldı. Daha sonra kalabalık bir grupla topluca Highgate'e,Marks'ın mezarına gidildi. Saygı duruşunda bulunularak bir çelenk konuldu.Mezarın başında yapılan konuşmada özetle şunlar söylendi:

"Türkiyeli devrimciler olarak burada Karl Marks'ı 93. yıldönümünde bir kez daha anmak üzere toplanmış bulunuyoruz. Karl Marks'ın düşüncesi bugün de capcanlı, dipdiri yaşıyor. Halkların ulusal ve sosyal kurtuluş savaşlarına ışık tutuyor. Karl Marks'ın düşüncelerinden etkilenen,esinlenen biz Türkiyeli devrimciler, bu görüş ve düşünceleri eylem kılavuzu olarak kendi ülkemizin somut şartlarına uyguluyoruz, uygulamaya çalışıyoruz. Bu yüce devrimciye saygı borcumuzu ödemek üzere sizleri bir dakikalık saygı duruşuna çağırıyorum. Anısı savaşımıza rehber olsun."

Paris Komünü'nün

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ

CELLATLARIN DÖKTÜKLERİ KAN KENDİLERİNİ BOĞACAK BU KAN DENİZİNİN UFKUNDAN KIZIL BİR GÜNEŞ DOĞACAK

18 MART 1871 1976

1871 yılının 18 mart şafağında Paris halkı "Yaşasın Komün" haykırışlarıyla uyandı. Aynı şafakla birlikte dünya proletaryasının savaşımında yeni bir çığır açılıyor, sosyalist devrimler çağının kızıl güneşi, Paris Komünü'yle birlikte ufukta muhteşem bir biçimde yükselmeye başlıyordu.

Ulusal Muhafız Gücü Merkez Komitesi, aynı gün yayımladığı bildiride şöyle diyordu:

> "Egemen sınıfların başarısızlıkları ve ihanetleri karşısında Paris proleterleri, durumu kurtarmak için yönetimi ellerine alma saatinin gelip çattığını anlamışlardır.. Paris proletaryası, hükümet gücünü ele geçirerek kendi yazgılarının efendisi olmanın, kaçınılmaz bir görev ve mutlak bir hak olduğunu anlamıştır."

Karl Marks tarafından "Göklere Hücum" olarak tanımlanan ve yaşadığı 72 gün boyunca engin kahramanlıklarla yücelen Komün, tarihte ilk proletarya iktidarı, proletaryanın ilk devlet biçimi olarak yerini almıştır. Komün'ün dünya proletaryasının savaşımındaki evrensel önemini her zaman ısrarla hatırlatan Lenin, onun ölümsüzlüğünü şu sözlerle dile getiriyordu:

> "Komün savaşçıları yalnız Fransız işçileri tarafından değil, aynı zamanda bütün dünya proletaryası tarafından saygıyla anılıyor. Çünkü Komün, yerel ve dar ulusal bir ödevi gerçekleştirmek için değil, bütün emekçi insanlığın, tüm aşağılananların ve ezilenlerin kurtuluşu uğrunda savaştı. Toplumsal devrimin ilk savaşçısı olan Komün, acı çeken ve savaşan proleterlerin bulunduğu her yerde sevgi kazandı............ Paris'ten yükselen silâh sesleri, proletaryanın derin uykulardaki en geri katmanlarını uyandırdı ve her yerde devrimci sosyalist propagandayı güçlendirdi...............
>
> Komün'ün dâvâsı toplumsal devrim dâvâsıdır; emekçilerin politik ve ekonomik tam kurtuluşları dâvâsıdır; dünya proletaryasının dâvâsıdır. İşte bu anlamda ölümsüzdür."

Tarihte ilk proletarya diktatörlüğü, işçi sınıfı iktidarı olan Komün, burjuvazi tarafından kanla bastırıldı. Dünya proletaryası ve bütün ilerici güçler 1871 Paris kahramanlarını hiçbir zaman unutmayacak, Komün savaşçılarının katillerini hiçbir zaman affetmeyecektir.

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ

Proletarya diktatörlüğü, Marksist-Leninist devrim biliminin temel taşlarından biri, belki en önemlisidir. Proletarya diktatörlüğü bir politik iktidar sorunudur. Proletarya diktatörlüğünün en temel bir tanımlamasını yapan Marks, bu konuda şöyle diyor:

> "Kapitalist toplumla komünist toplum arasında, birincisinin ikincisine devrimci yoldan dönüştürüldüğü bir dönem vardır. Buna uyan bir de politik geçiş dönemi vardır ki bu dönem içinde devlet, proletaryanın devrimci diktatörlüğünden başka birşey olamaz."

Sınıf savaşımının kaçınılmaz sonucunun proletarya diktatörlüğü olduğunu belirten Marksist görüşten hareket eden Lenin, proletarya diktatörlüğü ile proletaryanın tarihsel ödevi, misyonu olan komünist toplumun kurulması arasındaki ilişkileri çözümleyerek, bunların birbirine karıştırılmaması gerektiğini vurguladı. Bu nedenle, proletarya diktatörlüğünün önemini anlayabilmek için, proletarya diktatörlüğünün tarihsel rolü ile işçi sınıfının tarihsel hedefinin başka şeyler olduğunu görmek gerekir. İşçi sınıfının nihaî hedefi, toplumu komünizme götürmektir. Fakat komünist topluma gidiş, çeşitli aşamalardan geçmeyi gerektirir. İşçi sınıfının görevi, komünizm yolunda geçilmesi gereken her aşamanın koşullarına göre, gerekli örgütlenme ve mücadele biçimlerini uygulamaktır. Böyle bir aşama olan proletarya diktatörlüğü, işçi sınıfı için bir hedef değil, komünist toplum yolunda zorunlu fakat geçici olarak başvurulması gereken bir örgütlenme biçimidir; işçi sınıfının "egemen sınıf olarak örgütlenmesidir."

Proletarya diktatörlüğünün kurulması, işçi sınıfının tarihsel ödevinin bir bölümünün gerçekleşmesi demektir. Fakat işçi sınıfı nihaî hedefine doğru yürüdükçe, sınıflarla birlikte proletarya diktatörlüğü de ortadan kalkacaktır.

İŞÇİ SINIFININ ÖNCÜLÜK BİÇİMİ OLARAK PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ

Lenin'in bilimsel komünizme yaptığı en büyük katkılardan biri de, işçi sınıfının tarihsel ödevini gerçekleştirme sürecinin değişik yönlerini çok hassas bir biçimde açıklaması ve komünizm için mücadelenin çeşitli aşamalarında işçi sınıfının görevini belirlemesidir. Lenin, proletarya diktatörlüğünün, daha genel bir sorun olan, "işçi sınıfının tarihsel ödevi ve öncülük rolü" sorununun bir parçası olduğunu ortaya koymuştur. Lenin, sosyalist devrime hazırlık sürecinde işçi sınıfının hegemonyasının, egemenliğinin gerekliliğini; sosyalist devrim sırasında ve sosyalizmin kurulması ve güçlendirilmesi döneminde proletarya diktatörlüğünün kaçınılmazlığını; ve komünizm kuruculuğu döneminde işçi sınıfının öncülük rolünün niteliğini büyük bir açıklıkla ele almış, çeşitli kavramlara berraklık getirmiştir.

Bundan da anlaşılacağı gibi, sosyalist devrim ve sosyalizm kuruculuğu döneminde proletarya öncülüğü demek, proletarya diktatörlüğü demektir. Başka bir deyişle, proletaryanın politik yönetimi demektir; halkın silâhlı gücüne dayanan bölünmemiş, kimseyle paylaşılmayan erk demektir.

Bu dönemde proletarya öncülüğü kaçınılmaz olarak, sosyalist dönüşümlere karşı direnen bütün güçler üzerinde bir diktatörlük niteliği kazanır.

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ NEDEN HER ZAMAN GEREKLİDİR ?

Proletarya diktatörlüğünün gerekliliğinin temel nedeni, toplumda sosyalizme karşı direnen ve kapitalizmi geri getirmeye çalışan sömürücü sınıfların varlığıdır. Proletarya diktatörlüğü, sömürücülerin, bir sınıf olarak zor kullanarak bastırılması, ezilmesi demektir. İşte bu temel nedenle, proletarya diktatörlüğü dün olduğu kadar bugün de gerekli ve geçerlidir. Ve yine, proletarya diktatörlüğü az gelişmiş kapitalist ülkelerde olduğu kadar gelişmiş kapitalist ülkelerde de geçerlidir.

Bugün gelişmiş kapitalist ülkelerde işçi sınıfı çalışan nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturmaktadır. İşçi sınıfının bu denli büyümesi ve toplumun geniş kesimlerinin de desteğini kazanması, gelişmiş kapitalist ülkelerin önünde yeni olanaklar açmaktadır. Bunlar objektif gelişmelerdir ve kesinlikle dikkate alınması gerekir. Ne var ki bütün bu gelişmeler proletarya diktatörlüğünü gereksiz kılmaz. Sömürücülerin küçük bir azınlık durumuna gelmiş olması, toplumun ezici çoğunluğunu oluşturan işçi sınıfının bu azınlığa karşı zor kullanmamasını, sömürücüleri ezmemesini getirmez. Çünkü işçi sınıfının iktidarı ele aldığı toplum, "tahakküm" ve "itaat" ilkeleri üzerine kurulmuştur. Bu nedenle çoğunluğun isteği, sömürücü azınlığı hizaya getirmek ve işçi sınıfının üstünlüğünü kurmak için yeterli olmaz. Burjuvazinin bütün maddî baskı araçlarını elinde tuttuğu bir toplumda, burjuvazinin direnişini kırmak ve sağa sola savrulan diğer emekçi grupları kazanarak işçi sınıfının iktidarını pekiştirmek soyut bir sorun değildir.

Ayrıca, toplumda işçi sınıfının dışında sadece sömürücü sınıflar değil fakat diğer emekçi sınıflar ve katmanlar da vardır. Ve bunlar nitelikleri gereği sosyalist değildirler. Kendi başlarına bırakılsalar sosyalizme gelmezler. Bir yönleriyle özel mülkiyete bağlıdırlar. İşte bu nedenle, işçi sınıfı sosyalist üretim ilişkilerinin tek taşıyıcısıdır ve işte bu nedenle, bu sınıf ve katmanlar üzerinde egemen olmalıdır. Lenin'in dediği gibi, "bütün sınıflar üzerinde egemenlik kurmalıdır." Daha önce de belirtildiği gibi, bu dönemde proletarya politik erki kimseyle paylaşamaz. Fakat işçi sınıfının "bütün sınıflar üzerinde egemenlik kurmasını" yanlış anlamamak gerekir. Lenin'in dediği gibi:

> "Sadece proletarya egemen olabilir. Fakat bu, küçük köylüye başka, orta köylüye başka, toprak sahibine başka ve küçük burjuvaziye de yine başka biçimde uygulanır."

Buradan da anlaşılacağı gibi, işçi sınıfının dirimsel çıkarları diğer emekçilerin çıkarlarıyla uyuştuğu için, bunlara karşı bir açıklama ve ikna etme politikası uygulamak genellikle yeterlidir.

BAĞLAŞIKLIK KURMA ERKİ PAYLAŞMA DEĞİLDİR

Proletarya diktatörlüğü döneminde işçi sınıfı egemen sınıftır. Lenin bu konuda şöyle diyor:

> "Politik erki alan sınıf, burada yalnız olduğunu biliyordu. Proletarya diktatörlüğü kavramı bunu içerir. Proletarya diktatörlüğü sadece, bir sınıf politik erki tek başına aldığını bildiği zaman ve diğer sınıfları ve kendini, "genel oyla seçim yolundan halk onayını almış halk hükümeti" laflarıyla aldatmadığı zaman bir anlam ifade eder."

Fakat öte yandan proletarya diktatörlüğünün bağlaşıklar sorununu bir kenara itmediğini de belirtmek gerekir. Proletarya diktatörlüğü aynı zamanda proletarya ile proleter olmayan kesimler arasında kurulmuş özel bir bağlaşıklık biçimidir. İşçi sınıfının tek başına, sipsivri ve diğer emekçilerle çelişir biçimde ortada kalması demek değildir proletarya diktatörlüğü. İşçi sınıfı her zaman, en başta yoksul köylüler olmak üzere, diğer emekçilerle bağlaşıklık kurar, kurmak zorundadır. Burada söz konusu olan bağlaşıklık kurulup kurulmaması değil, politik erkin paylaşılıp paylaşılmamasıdır. Bir demokratik cephe hükümetinde erkin paylaşılması vardır, fakat proletarya diktatörlüğünde bu olamaz.

Lenin, proletarya diktatörlüğünü "özel bir bağlaşıklık biçimi" olarak tanımlıyor. Bununla anlatılmak istenen, proletarya diktatörlüğünün, sosyalizmin çıkarları uğrunda bir sınıf bağlaşıklığı olduğudur. Yani işçi sınıfı kendi isteklerini ve kendi politik erkinin çıkarlarını savunurken aynı zamanda halkın büyük çoğunluğunun da dirimsel çıkarlarını dile getirmiş olur. Diğer bir deyişle işçi sınıfı kendi çıkarlarını savunurken aynı zamanda bütün emekçilerin birer emekçi olarak çıkarlarını da savunmuş olur. Fakat bu kesimlerin toplumsal ve sınıf çıkarlarının tümünü savunmuş olmaz. Onların özel mülkiyet sahibi olmaktan gelen çıkarlarını savunmaz. Buradan açıkça görüleceği gibi proletarya, bütün emekçileri, emekçiler olarak temsil eder. Zaten başka türlü temsil etmesini istemek, proletaryanın niteliği nedeniyle abestir. Proletaryanın özel mülkiyeti savunmasını istemek demek olur.

Proletarya diktatörlüğü altında diğer bütün kesimler, yoksul köylüler, şehir küçük burjuvazisi, emekçi aydınlar ve büro işçileri, sosyalizmin kurulmasını benimsemek koşuluyla her türlü örgütlenme, parti kurma hakkına sahiptir. Bu demektir ki, diğer kesimler, emekçi olmalarından gelen çıkarlarını savunmak için örgütlenebilir ve proletarya ile işbirliği yapabilirler. Fakat özel mülkiyetçi yanlarını geliştirme ve savunma hakları yoktur. Buna izin vermek, sosyalizmden vazgeçmektir.

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜNÜN YAPISI

Proletarya diktatörlüğü sadece proletarya devleti demek değildir. Proletarya diktatörlüğü, işçi sınıfının politik erkini uygulama aygıtı bütün bir birlikler, örgütler ve kuruluşlar sistemidir. Bu sistemin kurulabilmesi, herşeyden önce burjuva devlet aygıtının baştan aşağı parçalanmasını ve değiştirilmesini gerektirir. Marks'ın Paris Komünü'nden çıkardığı en önemli ders, proletaryanın burjuvaziden kalan devlet aygıtını olduğu gibi alıp kullanamayacağıdır. Çünkü burjuva devlet aygıtı, bütünüyle sömürü üzerine kurulmuştur; ve bu niteliği ile proletaryanın işine yaramaz. Yalnız burada bir noktaya dikkat etmek gerekir. Burjuva devlet aygıtının parçalanmasının gereğini yadsımak ne kadar oportünizmse, bu aygıtın hiçbir parçasının kullanılamayacağını ileri sürmek de o kadar dogmatizm olur. Leninizm bu aygıtın temel, sömürüye dayalı bölümünün parçalanmasını ve işçi sınıfının niteliksel olarak yeni örgütleri ile değiştirilmesini öngörürken, onun bazı bölümlerinin, yeni bir içerik kazandırılarak ve geliştirilerek sosyalizm yararına kullanılabileceğini de yadsımaz.

Proletarya diktatörlüğü somut durumlara göre çok çeşitli biçimler alabilir. Proletarya diktatörlüğünün örgütsel yapısı çok karmaşık bir

ARKASI 4 SAYFADA

BRİTANYA'DA İŞSİZLİĞE KARŞI DİRENİŞ YENİ BOYUTLARA ULAŞIYOR

● 27 mart'ta ülkenin her yanından binlerce işçi temsilcisinin katılacağı büyük bir ulusal forum toplanıyor

Britanya kapitalizmi ağır bir kriz için de kıvranıyor. Bütün kapitalist dünyada sürmekte olan genel krizin ve Ortak Pazar'a girmenin de etkisiyle bu yıl içinde Britanya'da ekonomik kriz dev boyutlara ulaştı. 9 mart tarihinde yayınlanan OECD raporunda, 1976 yılı içinde Britanya'da işsizliğin 1,5 milyon, fiyat artışlarının ise %15 olacağı açıklandı. Fakat işsizliğin daha bugün 1,5 milyonu bulduğunu düşünecek olursak yıl sonuna kadar bu rakamın 2 milyona çıkacağı tahmin edilebilir. Bugün Doğu Londra'da ve doklarda işsizlik %17'ye hattâ yer yer %20'ye yükselmiş bulunuyor.

12 martta yayınlanan verilere göre şubat ayı içinde dış ticaret açığı yeni bir artış göstererek 249 milyon sterline yükseldi. Yine mart ayı içinde sterlinin değeri 2,11 dolardan 1,9 dolara düştü. Böylece 1972 başından bu yana sterlinin değeri % 33 düşmüş oldu.

Artan fiyatlar ve yığınsal protestolar

Öte yandan 6 martta Brüksel'de yapılan Ortak Pazar ülkeleri toplantısında alınan yeni bir kararla, peynir, tereyağ, süt, sığır eti ve daha birçok gıda maddeleri - nin fiyatlarının arttırılması kararlaştırıldı. Britanya Ortak Pazar'a girdiğinden bu yana sadece Ortak Pazar fiyat politikası nedeniyle gıda maddelerinin fiyatları % 14 arttı. Son fiyat artışlaları karşısında, 30 Britanya İşçi Partisi saylavı Brüksel'de alınan kararları şiddetle protesto etti.

Bir yandan fiyatlar hızla artarken, öte yandan hükümetin, enflasyonu önleme gerekçesiyle işçi ücretleri üzerinde uyguladığı baskı ve işsizliği daha da arttıracak olan hükümet harcamalarını kısma* yığınların sert tepkisiyle karşılaşıyor. 6 martta İskoçya'nın Dundee kentinde 30 bin işçi genel greve giderek hükümetin ekonomik politikasını protesto etti. Hükümetin, 5 yıl içinde sosyal hizmetlerde 5 milyar sterlinlik, eğitim hizmetlerinde de 618 milyon sterlinlik kesintiler yapmayı planlaması, toplumun her kesimini bu protesto eylemlerine katılmaya zorluyor. 27 şubatta binlerce öğrenci, ülkenin birçok kentlerinde aynı anda yığınsal protesto yürüyüşleri yaptılar. Eğitim harcamalarında öngörülen kesintiler nedeniyle, öğretmenler arasında 15 binin üstüne çıkacağı tahmin edilen işsizliğe karşı öğretmenler de direnişe geçtiler. Parlamentoda da 37 İşçi Partisi saylavı Wilson'un ekonomik programına red oyu verdi.

27 Mart Forumu

Hükümetin ihanet politikasına karşı toplumun her kesiminden gelen direnişler 27 mart günü yapılacak olan Ulusal İşsizlik Forumu ile en yüksek noktasına ulaşacak. Genel ve Makina Yapım Endüstrisi İşçi Sendikaları Federasyonu ile Kooperatif Örgütü Politik Komitesi tarafından örgütlenen bu forumda binlerce işçi temsilcisi katılacak. Şu ana kadar Forum'a katılmak üzere delege seçen sendika ve diğer işçi kuruluşlarına bağlı taban örgütlerinin sayısı 1.500'ü geçti. 40 ilerici saylav, birçok ulusal sendika, İşçi Partisi Londra örgütü ve Komünist Partisi tarafından da aktif olarak desteklenen bu forum, son yılların en büyük işçi temsilcileri toplantısı olacak.

Wilson istifa etti

İşçi sınıfı, emekçi halk Wilson hükümetinin ihanet politikasına karşı direnişini yükseltirken, Wilson 16 mart salı günü parti başkanlığından ve başbakanlıktan istifa ettiğini açıkladı.

DOK İŞÇİLERİNİN YIĞINSAL BİR EYLEMİ

MAOCULARIN İHANET POLİTİKASININ İFLÂSI

Maocu yönetimin izlediği ihanet politikası bir çıkmaza girmiş durumda. Bir zamanlar sol lafazanlıklar, sözde devrimci belgiler ardına gizlenebilen Maoizm, bugün artık emperyalizmin ve uluslararası gericiliğin 5. kolu olduğunu saklayamıyor. En son olarak da, Şili faşist cuntasıyla ve Güney Afrika ırkçı rejimiyle anti-faşist ve ulusal bağımsızlıktan yana güçlere karşı işbirliğine gitmesiyle birlikte, Maocuların artık değil devrimci güçlere, insanlığa söyleyecek hiç bir sözü kalmamıştır.

25. Kongre lânetledi

Geçtiğimiz haftalar içinde sona eren Sovyetler Birliği 25. Kongresi'nde, SBKP Genel Sekreteri L.İ. Brejnev ve dünya komünist hareketi - nin diğer yöneticileri, Maoizmin bu ihanet politikasını sert bir dille lânetlediler. Kongre'de, bu politikanın yalnız sosyalist ilkelere ve fikirlere aykırı olmakla kalmadığı, aynı zamanda emperyalizmin sosyalizme karşı savaşında kullandığı önemli bir potansiyel güç olduğu vurgulandı. L.İ. Brejnev, okuduğu Merkez Komitesi Raporu'nda şöyle dedi: "Bugün artık Maocu ideolojinin ve politikanın Marksist-Leninist öğretiyle uyuşmadığını söylemek yeterli olmaktan çok uzaktır. Onlar bu öğretiye düşmandırlar."

Tüm diğer komünist yöneticilerle birlikte, ABD Komünist Partisi Genel Sekreteri Gus Hall'ın şu sözleri Maocuların ihanet politikasını çok açık bir şekilde formüle ediyor: "Oportünizm bataklığının karanlık dibinde, karşı-devrim yatar. Maoizm işte bu dibe ulaşmıştır."

Maocuların açmazı

Pekin yöneticilerinin emperyalizmle, faşizm ve ırkçılıkla bu gizlisiz-kapaksız işbirliğinden sonra, dünyadaki bazı Maocu gruplar da yeni açmazlara girdiler. Bunlar artık takipçilerine açık bir yanıt verme durumuyla karşı karşıyalar: Ya açıkça emperyalizmle uzlaştıklarını söyleyecekler ve alınlarındaki o koskoca kara lekeyi taşımayı sürdürecekler, ya da vazgeçecekler...

Nitekim geçenlerde Peru'da, kendilerine "Peru Komünist Partisi" adını veren Maocu bir grup bu ikinci yolu seçti. "Parti", son kongresinde, Pekin yönetiminin uluslararası işçi sınıfı ve komünist hareketine karşı yürüttüğü yıkıcı politikayı lânetleyerek, üyelerine Peru'daki gerçek Komünist Partisi'ne girmeyi önerdi. Bu Maoculuktan vazgeçen ikinci "üçüncü dünya" Pekin yanlısı örgüt olmakta.

Bundan önce de, kendilerine "Seylan Komünist Partisi"

ARKASI 4. SAYFADA

CUNHAL PORTEKİZ HALKINI UYARDI

Portekiz'de genel seçimler yaklaşıyor. Nisan ayında yapılacak olan seçimlere, Komünist Partisi de bütün baskılara rağmen yoğun bir biçimde hazırlanıyor. Komünist Partisi' nin seçim programını onaylamak üzere geçen hafta Lizbon'da binlerce delegenin katılmasıyla yapılan parti toplantısında bir konuşma yapan Genel Sekreter Cunhal, partilileri ve bütün Portekiz halkını ufukta görünen tehlikelere karşı uyardı. Seçimlerde merkezci ve gerici partilerin çoğunluk kazanması durumunda, ülke - nin derin bir kan ve terör karanlığına itileceğini belirten Cunhal, komünistlerin de katılacağı bir koalisyon hükümetinin diktatörlüğe karşı tek güvence olduğunu vurguladı.

SBKP 25. Kongresi'nde onaylanan 10. Beş Yıllık Plan'ın ışığında:

SOVYET HALKI KOMÜNİZMİ KURUYOR

Sovyetler Birliği Komünist Partisi 25. Kongresi' nin üzerinden henüz iki hafta geçti. Sovyet komünistleri, Sovyet halkı, kongre kararlarının ışığı altında Lenin'in ülkesinde komünizm kuruculuğunu gerçekleştirmek üzere seferber oldu. Şimdi Sovyetler Birliği'nde üretimin her dalında, her bir biriminde Sovyet işçileri, emekçileri 10. Beş Yıllık planın hedeflerini gerçekleştirmek, hattâ aşabilmek için kendilerine düşen görevleri gözden geçiriyorlar. Barıştan, demokrasiden ve toplumsal ilerlemeden yana, hangi ulustan, hangi ırktan olursa olsun tüm insanlık Sovyet halkının, ülkesinde ve uluslararası planda elde ettiği ve daha da edeceği başarılarla övünç duyuyor, cesaretleniyor.

"AMURSTAL" ÇELİK FABRİKASI

Ekonomik başarılar

Geçen Beş Yıllık Plan döneminde (1971-76) Sovyetler Birliği'nde ulusal gelir % 34 arttı. Yine aynı dönemde, 11 milyon ev ve apartman dairesi inşa edildi. Böylece 56 milyon Sovyet vatandaşı yeni konuta kavuşmuş oldu. 1975'de endüstri üretimi 1970'e oranla %43 arttı. 1975 yılında Sovyetler Birliği'nde, 491 milyon ton petrol, 701 milyon ton kömür, 989 milyon metre küp doğal gaz çıkarıldı, 141 milyon ton çelik, 90 milyon ton suni gübre ve 122 milyon ton çimento üretildi. 9. Beş Yıllık Plan döneminde ağır makine endüstrisi üretimi %78 arttı. 1971-75 yılları içinde 1,7 milyon traktör, 449 bin biçer-döver, 1 milyon 102 bin kamyon daha tarım sektörünün hizmetine verildi. Tarım üretimi 1971-75 plan döneminde bir önceki döneme oranla %13 arttı ve 14 milyon ton tahıl üretildi.

Sovyetler Birliği'nde endüstri üretimi %7,4 artış kaydederken bu sayı ABD ve Ortak Pazar ülkelerinde %1,2 yi geçemedi. Yine gelişmiş kapitalist ülkelerde enflasyon ve işsizlikle birlikte emekçilerin gerçek ücretleri sürekli düşerken, Sovyetler' de 10. Beş Yıllık Plan döneminde ortalama ücretler %16-18, kollektif çiftçilerin üretim artışından elde edecekleri gelirler %28-30 artacak. Buna karşı, son 25 yıl içinde Sovyetler Birliği'nde fiyatlarda hiçbir artış olmadı.

10. Beş Yıllık Plan döneminde ulusal gelir %24-28, endüstri üretimi %35-39 ve tarım üretimi %14-17 artacak. %27 artış kaydedecek olan emek verimliliği, ulusal gelir artışının %85-90'ını sağlayacak. Tüketim malları üretimi %30-32 artarken aynı zamanda bu malların kalitelerı de daha geliştirilecek.

Bugün dünyadaki maddi değerlerin 1/5'i Sovyetler Birliği'nde üretilmektedir. Ve tüm bu başarılarıyla Sovyet halkı, sosyalizmin, komünizmin kapitalizme olan üstünlüğünü gözler önüne seriyor.

SBKP 25. KONGRESİ PREZİDYUMUNDA KARDEŞ PARTİLERİN DELEGELERİNDEN BİR GRUP: (soldan sağa) GUSTAV HUSAK, ALVARO CUNHAL, FİDEL CASTRO, WILLI STOPH, ERICH HONECKER ve LE DUAN

İTİB'İN LEEDS SEMİNERİ ÖRGÜTLENMEYİ GÜÇLENDİRDİ

İTİB, 13-14 mart tarihlerinde Leeds kentinde bir bölgesel seminer düzenledi. Seminere, Leeds'den kalabalık bir grubun yanısıra Manchester, Birmingham, Londra ve Loughborough'dan arkadaşlar katıldı.

Leeds'deki ilerici arkadaşlar seminer boyunca üstün bir çalışma ve örgütlülük gösterdiler. Salonun düzenlenmesi, yemek ve yatma sorunlarının çözümlenmesi, örnek alınacak bir düzeydeydi.

Seminerde ele alınan iki ayrı konu, Londra'dan iki arkadaş tarafından sunuldu. Konulardan birincisi "Dünya Devrimci Süreci ve Barış İçinde Yanyana Yaşama" diğeri ise "Türkiye'de Sendikal Hareketin Bugünkü Durumu" idi. Konular, hazırlanan çalışmalar sunulduktan sonra, sorular ve katkılarla geliştirildi.

Böylelikle İngiltere'nin 5 değişik kentinden gelerek seminere katılan arkadaşlar, ideolojik eğitimlerine yeni bir halka eklerken, İTİB de Londra dışındaki örgütlenmesinde yeni ve önemli bir adım atıyordu.

'SUNTACI'

BAŞTARAFI 1. SAYFADA

li bir sürü generalin adı, rüşvet ve yolsuzluk olaylarına karışmıştır.

Hava Kuvvetleri Komutanı ve Millî Güvenlik Kurulu eski Genel Sekreterlerinden Orgeneral Emin Alpkaya, adının uçak yolsuzluğuna karışması üzerine apar-topar emekliye ayrılmış ve burjuva politikacıları, Alpkaya'nın bu davranışını"bir dürüstlük örneği" ve "ordunun, yolsuzluk söylentileri karşısında alkışlanacak duyarlığı" olarak göstermek istemişlerdir.

Yine uçak alımlarındaki rüşvet ve yolsuzluk iddialarına karışan önemli adlardan biri de Hava Kuvvetleri Kurmay Başkanı İhsan Göksaran'dır. Zaman zaman Türk Hava Yolları Genel Müdürlüğü görevine de bulunan Göksaran, 1960 yılından beri yabancı uçak sanayii şirketlerinin yakından tanıdığı ve sempati duyduğu "vazgeçilmez" bir kişi olmuştur. O, 1972 yılında Amerikan Mc Donnel Douglas firmasından DC-10 uçaklarının alımında etkili olmuş, böylece THY'nı milyonlarca lira zarara sokmuştur.

Yabancı tekellerin Türkiye'ye uçak satışına aracılık eden firmalardan biri de "Altay" şirketidir. Bu şirketin yöneticileri arasında eski Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın oğlu Dr. Attila Sunay,şimdiki Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Korkut Özal'ın kardeşi "takunyalı birader - ler"den Turgut Özal ve bazı subay eskileri ya da yakınları bulunmaktadır. Gerici faşist karması MC Hükümetinin başbakanı Süleyman Demirel'in, "Altay" şirketinin komisyoncusu olarak 1960 yılında Çimento Sanayii'ne 9 milyon liraya boru makinaları sat - mak istediği, Doğan Avcıoğlu nun "Türkiye'nin Düzeni" adlı kitabında açıklanmıştır.

Görülüyor ki yurdumuzda işbirlikçi burjuvazi ile militarist kliğin ticari ilişkileri böylesine iç-içe girmiş birbiriyle bütünleşmiştir. Bu bakımdan, işbirlikçi burjuvaziye karşı verilen savaşım, bu halk düşmanı hükümete dayanak olan militarist kliğe, Sıkıyönetimci, NATO'cu,CENTO cu, OYAK'çı, holdingçi ve"vakıf"çı paşalara, yabancı tekellerin rüşvetçisi ve komisyoncusu subaylara karşı verilen savaşımdan ayrılamaz. Ordunun büyük kesimini oluşturan yurtsever er ve subaylar da dahil, bütün ilerici güçle - rin güncel görevi, halk düşmanlarının kan, rüşvet ve soygun temeline dayanan iktidarına son vermek, halktan yana demokratik bir hükümeti işbaşına getirmektir.

Kadınlar Birliği 8 Mart'ı kutladı

Dünya kadınlarının birlik dayanışma, savaşım günü olan 8 Mart, İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği(İTKB) tarafından 6 mart gecesi Londra'da enternasyonal bir hava içinde geçti. Geceye yabancı konuklarla birlikte 200'den fazla kişi katıldı.

Şilili halk ozanları,kendi ülkelerindeki faşist baskılara karşı verdikleri mücadeleyi şarkılarında dile getirdiler. Afrika Ulusal Kongresi'nin Britanya örgütünden bir grup,ülkelerindeki emekçi kadınların ezilmişliğini, halklarının emperyalizme ve ırkçılığa karşı verdikleri mücadeleyi anlattılar. Bu arada büyük ozanımız Nazım Hikmet'i de anarak Türkiye halkıyla dayanışmalarını dile getirdiler.

Ayrıca, şiirlerin de okunduğu gecede 1 yıldır çalışmalarını sürdüren İTKB korosu da dinleyiciler tarafından coşkunca alkışlandı. 8 Mart toplantısı, İTKB'nin başarılı bir eylemi olarak geç saatlere kadar sürdü.

İTKB, BRİTANYA KADINLAR BİRLİĞİ'NİN 8 MART GECESİNE DE KATILDI

İngiltere Türkiyeli Kadınlar Birliği (İTKB),8 Mart günü Britanya Ulusal Kadınlar Birliği'nin hazırladığı kutlama gecesine de birkaç temsilciyle katıldı.

Gecede bir konuşma yapan İTKB temsilcisi, Türkiye'deki son faşist uygulamaları anlatarak Türkiyeli kadınların da bu baskılara karşı verilen mücadelede yerlerini aldıklarını belirtti. 1975 Dünya Kadınlar Yılı'nda kadın hareketinin daha ileri boyutlara ulaştığını ve Türkiye'de ve Avrupa'da Türkiyeli kadınlar arasında örgütlenmenin hızla arttığını söyleyerek, İTKB'nin İngiltere'de yaptığı eylemleri anlattı.

Britanya'daki yabancı öğrencilere yapılan baskılar protesto edildi

12 Marttaki yığınsal protesto yürüyüşüne İTÖF de kalabalık olarak katıldı

Britanya hükümetinin ekonomik krizi bahane ederek özellikle yabancı öğrencilerin üniversite harçlarını yılda 2000 sterline çıkarmak istemesi ve yabancı öğrenci sayısını 1980 yılına kadar %60 azaltacağını açıklaması sert tepkilerle karşılandı. Başta Ulusal Öğrenci Birliği(NUS) olmak üzere bütün ilgili kuruluşlar bu haksızlığı protesto ettiler. NUS bu konuda bir direniş kampanyası başlattı. 12 Mart cuma günü Londra'da yığınsal bir protesto yürüyüşü düzenledi.

12 Mart yürüyüşüne 3 bini aşkın öğrenci katıldı. İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu İTÖF'ün de kalabalık bir Türkiyeli öğrenci topluluğuyla katıldığı yürüyüş boyunca "Üniversite Harçlarının Arttırılmasına Hayır", "Ayırıma Son" gibi belgiler haykırıldı. İTÖF grubunda Londra, Birmingham, Sussex, Leeds ve Norwich üniversitelerinden öğrenciler vardı.

Yürüyüşün sonunda NUS Sekreteri Sue Slipman, yaptığı konuşmada, NUS'in,Britanya yabancı öğrenci hareketinin, yabancı öğrencilerin haklarını sonuna dek savunacağını ve tüm öğrencilerin bu anti-demokratik uygulamalara karşı birleşmesi gerektiğini belirtti. Bu arada İTÖF'ün de Britanya'da okuyan Türkiyeli öğrenciler adına kampanyayı desteklediğini belirten mesajı okundu.

Morning Star Şenliği yapıldı

Britanya emekçilerinin günlük tek sosyalist gazetesi "Morning Star"ın doğum günü olan 7 mart bu yıl da yine yığınsal bir toplantıyla kutlandı. Örgütümüz İTİB'in de kalabalık bir grupla katıldığı toplantıda, Britanya işçi sınıfının tekellere karşı savaşımında Morning Star'ın ne kadar önemli bir silah olduğu tekrar tekrar belirtildi. Britanya Komünist Partisi Genel Sekreteri Gordon Mc Lennan da bir konuşma yaparak bütün ilerici güçleri Morning Star'ı her bakımdan desteklemeye çağırdı.

MAOCULAR

BAŞTARAFI 3. SAYFADA

adını veren Maocu bir grubun içinden büyük bir kesimin ayrılmasıyla "parti" dağılmıştı. Yakınlarda, Lübnan'da "Lübnan'daki Marksist-Leninist hücrelerin birliği" adlı bir grubun yöneticileri ve Belçika'daki başlıca Maocu örgütün başkanı Jacques Grippa ve diğer birçok öndegelen Maocular da Maoculukdan vazgeçtiklerini ilân ettiler.

Pekin'de ise, Mao'nun sağlık durumunun gittikçe daha kötüye gitmesiyle, değişik politik gruplar Mao'nun adını ve anti-Sovyetizmini kullanarak devlet ve parti mekanizması içinde etkinliklerini güçlendirmeye çalışıyorlar.

Öte yandan Çin'de işçi ve emekçi yığınlar, Maocu yönetimin ülke içinde ve uluslararası planda uyguladığı politikaya karşı büyük bir hoşnutsuzluk besliyor. Geçenlerde Çin'in güney bölgesinde patlak veren grev ve direnişler bu gerçeği bir kez daha doğruladı. Çin işçi sınıfı, emekçileri, eninde sonunda Maocu politikanın karşı-devrimci özünü tam anlamıyla kavrayacak ve Çin'in dünya devrimci güçlerinin yanında hakettiği yeri almasının en büyük güvencesi olduğunu kanıtlayacaktır.

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ

BAŞTARAFI 2. SAYFADA

sistem oluşturur. Proletarya diktatörlüğünün, son derece karmaşık toplumsal ilişkilerin ve çeşitli sınıfların iç içe geçmiş bir biçimde var olduğu bir ortamda uygulanması sınırın söz konusu olduğunu düşünecek olursak,bu karmaşık sistemin gereği kendiliğin - den ortaya çıkar. Ve yine bu nedenle proletarya diktatörlüğü, bir yığınsal proletarya örgütü tarafından uygulanamaz. İşçi sınıfının öncü kesimi ile yığını arasında ve işçi sınıfının yığınıyla emekçi halk arasında kurulacak kasnaklar olmadan işleyemez. Proletarya diktatörlüğü aygıtının en önemli ayakları, proletarya devleti ile işçi sınıfının Marksist-Leninist partisidir. Parti, bir hükümet organı değildir fakat proletarya diktatörlüğünün başta gelen yönlendirici gücüdür. Bunların yanısıra proletarya diktatörlüğü, işçi sınıfının, emekçilerin diğer örgütlerine, sendikalara ve Ulusal Cephe gibi örgütlere de dayanır.

DEĞİŞİK BİÇİMLER

Proletarya diktatörlüğünün evrensel özü ile tarihsel olarak ortaya çıkan çeşitli biçimleri arasındaki ilişkinin doğru anlaşılması son derece önemlidir. Kapitalizmi devrimci yoldan sosyalizme dönüştürmek için işçi sınıfının bütün emekçi halk üzerindeki politik tahakkümü ve önderliği, proletarya diktatörlüğünün özünü oluşturur.

Proletarya diktatörlüğünün barışçı yoldan veya iç savaş sonunda, kanlı veya kansız bir biçimde kurulması onun alacağı biçimi belirler. Ne var ki, barışçı yoldan sosyalizme geçiş, proletarya diktatörlüğünü öz olarak gereksiz kılmaz. Bu konuda Lenin şöyle diyor:

"Kapitalizmden sosyalizme geçiş muhakkak ki muazzam derecede çok ve çeşitli politik biçimler ortaya çıkaracaktır,fakat bunların özü kaçınılmaz olarak aynı kalacaktır: proletarya diktatörlüğü.

Tarih Lenin'in bu yargısını doğrulamıştır. Paris Komünü ile başlamak üzere proletarya diktatörlüğünün birçok biçimi ortaya çıkmıştır.

SONUÇ

Tarihin ilk proletarya diktatörlüğü olan Paris Komünü'nün 105. yılında, işçi sınıfının komünizm yolundaki savaşımında kaçınılmaz ve vazgeçilmez bir silâh olarak proletarya diktatörlüğü, öneminden hiçbirşey yitirmemiştir. Tarihsel olarak hangi koşullarda ve hangi biçimlerde ortaya çıkarsa çıksın, proletarya diktatörlüğü özünde bir tek anlam taşır: İşçi sınıfının, kendi sınıfsal amacını gerçekleştirmek için politik iktidar olarak örgütlenmesi. İşçi sınıfı bu politik iktidara, kendi sınıfsal çıkarları dışında hiç bir sınıfsal çıkarı ortak etmez. İşçi sınıfının gerçek sınıfsal çıkarları ise en tutarlı biçimde onun öncü kolunda, komünist partisinde ifadesini bulur. Ve işçi sınıfı için, tarihsel misyonunu gerçekleştirebilme yolunda komünist partisi ne kadar gerekliyse proletarya diktatörlüğü de o kadar gereklidir.

İşçinin Sesi ....15 Günlük İşçi Gazetesi
SAHİBİ .... İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
(Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu'na bağlıdır)
YAZIŞMA ADRESİ .... 66 Mansfield Rd. ILFORD. ESSEX. ENGLAND
MASRAFI 10p. .... Yıllık Abone 4£ (sterlin) (Almanya için 40 DM)